

РЕШЕНИЕ

№ 4703

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИНА М. ГЕНЖОВА

при участието на секретаря ДИМИТРИНА Д. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ИНА М. ГЕНЖОВА Гражданско дело № 20231110109723 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Предявени са обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 51 ЗАдв. вр. чл. 79, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, с които се иска осъждането на ответника да възстанови стойността на заплатени адвокатски възнаграждения по договор за правна защита и съдействие № ../09.07.2020, в размер на 9900 лева, и 9600 лева, дължими по договор за правна защита и съдействие № ../09.07.2020 г., поради лошото изпълнение от страна на ответника на договорните му задължения.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърдение, че възложил на П. А., в качеството му на адвокат, осъществяването на процесуално представителство по дело за развод, по което бил ответник. По повод посоченото дело, бил посъветван от ответника да заведе ново дело, с което да защити собствеността си във връзка с притежавания в режим на съпружеска имуществена общност недвижим имот в гр. София, район ... Ответникът му казал, че защитата на собствеността ще бъде реализирана чрез комбинация от иски и ще представлява „нещо като делба“, като не му обяснил естеството на исковите претенции и вероятността те да бъдат уважени. Същият изготвил исковата молба, която ищецът

разписал лично в началото на месец юли 2020 г. Отношенията му с ответника по повод инициираното производство били оформени с два на брой договора за правна защита и съдействие с № .., сключени на 09.07.2020 г., като твърди че изплатил изцяло и в брой сумите по договорите. След завеждане на делото ответникът не му давал информация относно хода на производството, като от месец ноември 2021 г. напълно преустановил връзката си с ищеца. Същият не отговарял на многобройните телефонни обаждания на ищеца, а при посещения в кантората му не бил откриван. Липсата на контакт с ответника продължавала до юли 2022 г., поради което ищецът бил принуден да ангажира друг адвокат във връзка с образуваното производство от негово име. При направена справка 1 в Софийски районен съд установил, че делото е изпратено по подсъдност на Софийски градски съд, където било заведено като гр.д. № 970/2022 г. по описа на 21 с-в. След справка по делото, чрез новоназначения му адвокат, установил, че ответникът извършвал действия и бездействия, които не били в негов интерес и представлявали лошо изпълнение на задълженията му по договорите за правна защита и съдействие, поради което оттеглил пълномощията си в негова полза. Отправил нотариална покана до ответника с искане за възстановяване на стойността на заплатените суми по процесните договори. Твърди, че обстоятелствата свързани с лошото изпълнение на договорите са видни от извършените от ответника действия по процесуално представителство и защита по образуваното дело. Счита, че лошото изпълнение на договорите от страна на ответника е извършено в нарушение с нормативните изисквания за дейността му, предвидени в ЗАДВ. и Етичния кодекс на адвоката. В тази връзка, моли съда да осъди ответника да му заплати сума в размер на 19 500 лева, представляваща сбор от заплатени адвокатски възнаграждения по договор за правна защита и съдействие № ../09.07.2020 г., по който се дължат 9900 лева и 9600 лева, дължими по договор за правна защита и съдействие № ../09.07.2020 г. Претендира разноски.

Ответникът оспорва предявените иски. Излага, че е извършил възложената му с договорите за правна защита и съдействие работа. Твърди че ищецът, в качеството си на възложител по тези договори, не му е предоставил цялата необходима информация за защита на интересите му във връзка с прекратяване на СИО по отношение на имота в гр. София, ул. Сочи, че му се дължи възнаграждение за извършената работа, че

пълномощията му са оттеглени неоснователно, като с това е препятствано изпълнението на задълженията му по договорите за правна защита и съдействие. Навежда доводи, че съвестно е изпълнявал задълженията си по договора, като е извършвал процесуални действия съобразно разпорежданията на съда.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Установява се от представен по делото договор за правна защита и съдействие №.., че Г. Н. е възложил на адвокат П. А. да му окаже правна защита и съдействие като предяви иск за прекратяване на СИО със съпругата му Р.Н., като е уговорено възнаграждение в размер на 9900 лева, което е било заплатено в брой при сключване на договора. От представен по делото договор за правна защита и съдействие № .. се установява, че Г. Н. е възложил на адвокат П. А. да му окаже правна защита и съдействие и като предяви иск за изключителен принос по отношение на придобитото по време на брака имущество срещу съпругата му Р.Н..

Видно от представената по делото искова молба с вх. №2013063/13.07.2020г. на СРС от името на Г. Н. срещу Р.Н. – Н.а са предявени иски за установяване липса на съвместен принос при придобиване на недвижим имот на адрес гр. София, ул. ... по време на брака и предоставяне на имота в негов изключителен дял, както и при условията на евентуалност - иск за определяне на по-голям дял от имота за него с оглед по-големия му принос за придобиването му. В исковата молба са изложени твърдения, че кредитът, използван за финансиране на покупката на имота, се изплаща от ищеца Г. Н., както и че същият е задоволявал всички финансови семейни нужди по време на брака.

Установява се от Решение №20046517/06.07.2022г. по гр. д. № 50118/2019г. на СРС, че бракът между Г. Н. и Р.Н.-Н.а е прекратен по взаимно съгласие след постигане на споразумение по чл.50 СК в хода на производството за прекратяване на брака по исков път, считано от датата на постановяване на решението – 06.07.2022г., като в него липсват изрични уговорки относно недвижимото имущество, придобито по време на брака.

По делото е представено пълномощно от 26.07.2022г., от което се

установява, че ищецът Н. е упълномощил адв. В. С. да го представлява по гр.д. №970/2022г. на СГС.

Установява се, че с молба от 25.07.2022г. Г. Н. е оттеглил пълномощията на адвокат П. А. да го представлява по гр.д. №970/2022г. на СГС, както и че с молба от 05.08.2022г. лично от ищеца Н. са оттеглени предявените иски, по които е образувано гр.д. №970/2022г. на СГС.

Представена е по делото Нотариална покана с рег. №... от дата 08.08.2022г., с която ищецът Г. Н. е поканил ответникът адв. П. А. да му даде отчет за извършената работа по двата договора №.. за правна защита и съдействие, както и да му върне платените по тях адвокатски възнаграждения, връчена лично на адресата А. на адреса на кантората му на 08.09.2022г.

От приложен по делото договор за банков кредит №... от 18.10.2006г. се установява, че Г. Н. и Р.Н.- Н.а са съкредитополучатели по договор за ипотечен кредит в размер на 200 000 евро с кредитор „Булбанк“ АД.

Установява се от определение 21.12.2021г., че адвокат А. е подавал частни жалби срещу определение от №20148717/29.06.2021г. на СРС, с което делото е изпратено на СГС по подсъдност, които са били просрочени и нередовни, не са били разгледани от въззивния съд, като не е бил възстановен срокът за обжалването му.

Прието е по делото като доказателство разпореждане №9682/17.06.2022г. на СГС, ГО I-21 състав, с което са приети за разглеждане предявените от Г. Н. три иска – установителен иск с правно основание чл.21, ал.4 СК за признаването му на изключителен собственик на имота, придобит по време на брака; за прекратяване на съпружеската-имуществена общност и евентуален иск за определяне на по-голям дял от имота. Приет за разглеждане бил и насрещен иск за трансформация на лично имущество от Р.Н.-Н.а. С разпореждането са дадени указания за внасяне на държавна такса в размер от 2579,73 лева от ищеца Г. Н.. Видно от приложения по делото молби от 25.07.2022г. и 25.07.2022г. ответникът А. е поискал от съда срокът за внасяне на държавната такса да бъде продължен с оглед невъзможността му да се свърже с клиента си, като след това е поискал той да бъде освободен от внасянето ѝ.

Видно от молба с вх. №25191400/23.12.2020г. на СРС ответникът А. е поискал приобщаване по заведеното от него дело на доказателства за

извършени от ищеца Г. Н. плащания за погасяване на кредита за покупка на жилището, придобито по време на брака, както и за покриване на нуждите на семейството, като е поискал и съдебно-счетоводна експертиза, която да направи необходимия анализ на платежните документи.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез изслушване на двама свидетели. Свидетелят С. е изложил последователно и непротиворечиво своите впечатления във връзка с изпълнението на сключените между страните договори за правна защита и съдействие, поради което съдът ги кредитира. От показанията на свидетеля се установява, че ищецът е ангажирал ответника да го представлява по дело за развод, както и по дела във връзка с признаване на изключителна собственост върху придобития по време на брака имот, евентуално определяне на по-голям дял. Изложил е, че доколкото му е известно от действията/бездействията на ответника по заведеното дело не са настъпили фатални последици – същото е било висящо към момента, в който той се е запознал с него, като към този момент все още е било висящо и делото за развод на Н. и съпругата му. Същият потвърждава, че ищецът Н. е дал информация, че кредитът за покупка на жилището се погасява единствено от него. С оглед обстоятелството, че относно затруднение на ищеца да се свърже с ответника, свидетелят няма лични впечатления, а предава твърдения на ищеца, съдът не приема, че със своите свидетелски показания установява този факт.

Изложените от свидетеля оценки за основателността на предявените искове, не следва да бъдат вземани предвид, тъй като този въпрос не е в предмета на доказване по делото.

От свидетелските показания на свидетеля З., които също са непротиворечиви и последователни, резултат от негови преки впечатления, поради което съдът ги кредитира, се установява, че ищецът е ангажирал ответника А. да осъществява процесуално представителство в поредица от дела, свързани с раздялата между него и съпругата му и уреждане на техните отношения, включително имуществените относно придобития по време на брака имот в гр. София. Установява, че ищецът и ответникът са провели лични срещи за изясняване на обстоятелствата относно възложената работа, като след това са провеждали и телефонни разговори. Свидетелят е посочил, че с оглед здравословни проблеми ответникът е отсъствал непредвидимо от

кантората, но е извършвал необходимото по делата си след завръщането си. От изложеното от свидетеля се установява, че ищецът е заявил пред ответника, че сам е изплащал кредита за придобиване на имота, както и разходите за нуждите на семейството и че разполага с доказателства за това. Също така се установява, че ищецът е твърдял липса на принос на бившата си съпруга за придобиване на имота.

При така установените факти от значение за спора, съдът прави следните правни изводи:

Не се спори в настоящото производство, а същото се установява и приетите по делото писмени доказателства, че между страните е възникнало облигационно правоотношение договор за правна защита и съдействие № ../09.07.2020, по който е уговорено възнаграждение в размер на 9900 лева, и договор за правна защита и съдействие № ../09.07.2020 г., по който е уговорено възнаграждение в размер от 9600 лева, които са платени от ищеца в брой при сключване на договорите. Упражняването на адвокатската професия, съгласно [чл. 2 от ЗА](#), е дейност за правно съдействие и защита на свободите, правата и законните интереси на физическите и юридическите лица. Тя се осъществява чрез устни и писмени консултации и становища по правни въпроси, изготвяне на книжа - молби, тълби, заявления, жалби и др., свързани с възложената от клиента работа, представителство на доверителите и подзащитните пред органите на съдебната власт, пред физически и юридически лица ([чл. 24 от ЗА](#)), срещу уговорено между адвоката и клиента възнаграждение – [чл. 36 от ЗА](#). Изложените основни характеристики на адвокатската дейност дават основание договорните отношения между адвоката и клиента да се определят като най-близки, сходни на договора за поръчка (в този смисъл решение № 495 от 25.06.2010 г. по гр. д. № 1669/2009 г. на ВКС, III г.о.).

Съгласно [чл. 40, ал.2 от ЗА](#) адвокатът или адвокатът от Европейския съюз се ръководи от върховенството на закона и е длъжен да защитава правата и законните интереси на клиента си по най-добрия начин. За своя труд адвокатът има право на възнаграждение по силата на [чл. 36, ал.2 от ЗА](#), в отклонение от общото правило на [чл. 286 от ЗЗД](#), съгласно което възнаграждение за изпълнение на поръчката се дължи само когато е уговорено.

С оглед обстоятелството, че ответника е адвокат, добросъвестното упражняване на професията изисква да предостави защита на интересите на клиента, като го уведоми предварително за адекватните и възможни действия, които следва да бъдат предприети за защита на правата му и да приеме възнаграждение единствено за тези дейности. Установи се по делото, че в лични разговори ответникът е разяснил възможностите по правен път да постигне желанието от ищеца резултат – да бъде признат за изключителен собственик на имота, придобит по време на брака, или да се намали максимално делът на неговата бивша съпруга, съобразно и неговите твърдения във връзка с плащането по ипотечния кредит за закупуване на имота и покриване на разходите за домакинството. Исковете, които е било възложено на ответника да предяви са предявени, приети за разглеждане от съда като допустими, като производството по тях не е прекратено поради негови процесуални действия или бездействия. Същите са подкрепени с писмени доказателства, като е поискано и изготвяне на съдебно-счетоводна експертиза. За пълнота настоящият съдебен състав намира, че следва да отбележи, че основният довод, предмет на спор в настоящото производство – знанието/незнанието за лични финансови средства на бившата съпруга на ищеца, също е относим към вероятната основателност на предявените искове, която не е предмет на настоящия спор. За заявените и твърдени от ищеца обстоятелства относно извършените от него плащания, ответника е представил доказателства по предявените искове, съответно е изискал такива от ищеца и го е уведомил за тяхната необходимост за доказване на претенциите му, поради което и това възражение на ищеца срещу ответника се явява неоснователно.

Към момента на подаване на исковата молба по тези искове, производството за прекратяване на брака между ищеца Н. и Р.Н.-Н.а все още е било висящо, като същото е приключило едва на 06.07.2022г., а пълномощията на ответника са оттеглени на 29.07.2022г., като следва да бъде съобразена разпоредбата на чл.2, ал.4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно независимо от формата на съединяване на исковете. Независимо дали исковете бъдат предявени в отделно производство или в

едно и също, всеки от тях е основание за заплащане на отделно възнаграждение, поради което възражението, че исковете е следвало да бъдат заведени пред брачния съд и отделното им завеждане е единствено с оглед получаване на допълнително адвокатско възнаграждение е неоснователно. Съдът изложеното съдът намира, че ответникът е изпълнил възложената му по договорите работа.

Доколкото в рамките на упълномощителната сделка основен белег е доверието, което следва да е налице между упълномощителя и неговия пълномощник, първият разполага с правната възможност във всеки един момент да оттегли даденото пълномощно – това право е гарантирано както от общата разпоредба на чл.38, ал.1, предл.1 от ЗЗД, така и от специалната приложима норма на чл.26, ал.1 от ЗА. В хипотезата, когато представителят е адвокат и упълномощаването касае извършване на правни действия от представителя именно в качеството му на адвокат, то на последния винаги се дължи възнаграждение, независимо от това дали е договорено изрично с договора за правна помощ по чл.36, ал.2 от ЗА или липсва изрична договорка. Дължимостта на адвокатското възнаграждение е гарантирана с нормата на чл.26, ал.2 от ЗА и в хипотезата при оттеглянето на пълномощията, дадени на адвоката – пълномощник от страна на доверителя му, като разликата е единствено в размера на дължимото възнаграждение. Този размер се определя в зависимост от това дали оттеглянето е основателно или липсва основателна причина за това. В първата хипотеза – при основателно оттегляне, упълномощителят дължи възнаграждение на адвоката – пълномощник в размер, съответстващ на обема на извършената работа до момента на оттегляне на пълномощното – чл.26, ал.2, предл.2 от ЗА. При липса на основателна причина за оттегляне на пълномощното на адвоката – пълномощник се следва пълният размер на възнаграждението, независимо от обема на реализираната от него правна помощ - чл.26, ал.2, предл.1 от ЗА.

Съдът намира, че не се установиха обстоятелства, които да представляват основателна причина за оттегляне на пълномощията. Доводите на ищеца в тази връзка са основно с оглед основателността на предявените искове, която не може да бъде изследвана и не е предмет на настоящото производство, както и за невъзможност за установяване на контакт с ответника и получаване на информация по делото. Установи се от

свидетелските показания на З., че между страните е осъществявана многократно комуникация както лично, така и по телефон. Действително се сочи невъзможност на ищеца да се свърже с ответника, когато последния е бил в болнично заведение, но информация за това ищецът е получил своевременно от свидетеля З., работещ в една кантора с ответника, като не се установява поради здравословните си проблеми А. да е пропуснал да изпълни процесуални действия, което да е имало негативни процесуални последици за ищеца. Следва да се отбележи, че нотариалната покана, изпратена от ищеца до ответника, е връчена на адреса на кантората на ответника, където същият е бил открит лично.

С оглед изводите на съда, предявените искове се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на спора на ответника следва да бъдат присъдени сторените от него разноски в производството на основание чл.78, ал.3 ГПК. По делото е представен договор за правна защита и съдействие между ответника А. и адв. Димитров, в който е уговорено процесуалното представителство да бъде осъществено на основание чл.38, ал.2 ЗАДв. Настоящият съдебен състав, като съобрази актуалната практика на СЕС (решение на Съда на Европейския съюз /първи състав/ от 23.11.2017 г. по съединени дела С-427/16 и С-428/16 по преюдициално запитване от български съд относно адвокатските възнаграждения, с което е прието, че съдът не е обвързан от минималните прагове на възнагражденията, приети от съсловната организация на адвокатите с Наредба и може да определи разноски за възнаграждение под приетия минимум и Решение от 25 януари 2024 г. по дело С-438/22 на СЕС), намира че следва да бъде определено възнаграждение на процесуалния представител на ответника в размер на 1000 лева. Съдът е взел предвид, че отговор на исковата молба не е представен в законоустановения срок, както и че е участвал в едно от трите проведени открити съдебни заседания по делото.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Г. Й. Н., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. срещу П. А. А., ЕГН *****, съд. адрес гр. София,

обективно кумулативно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 51 ЗАдв. вр. чл. 79, ал. 1, предл. 2 ЗЗД, с които се иска осъждането на ответника да възстанови стойността на заплатени адвокатски възнаграждения по договор за правна защита и съдействие № ../09.07.2020, в размер на 9900 лева, и по договор за правна защита и съдействие № ../09.07.2020 г., в размер на 9600 лева, поради лошото изпълнение от страна на ответника на договорните му задължения, като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК **Г. Й. Н., ЕГН *******, да заплати на **адвокат И.Г.Д. от САК**, съдебен адрес гр. София, .., разноси по делото в размер на **1000 лева** за осъществено процесуално представителство на основание чл.38, ал.2 ЗАдв.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____